

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1182-23

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
צבי פרלמוטר, רו"ח - חבר

עמותה למינהל קהילתי ולפיתוח בית חנינא, ע.ר 580224509
באמצעות מוטי ביטון

העוררת:

נ ג ד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העוררת הגישה בקשות למענקי השתתפות בהוצאות קבועות, בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **חוק התוכנית הכלכלית**). הבקשות נסובו על תקופות הזכאות הבאות: מרץ-אפריל 2020, מאי-יוני 2020, יולי-אוגוסט 2020, ספטמבר-אוקטובר 2020, נובמבר-דצמבר 2020 וינואר –פברואר 2021.
2. בקשות העוררת נדחו, והיא הגישה השגות כנגד הודעות הדחיה. מאוחר יותר התברר כי העוררת לא הגישה השגה בגין תקופת הזכאות מאי-יוני 2020. ביום 13.12.2022 דחתה המשיבה את ההשגות שהוגשו, ורק ביום 14.12.2022, משהבינה העוררת שההשגה לתקופת הזכאות מאי-יוני 2020 לא הוגשה כנדרש – היא הגישה השגה.
3. נעיר כי ההחלטה שניתנה בשלב ההשגה נערכה כהחלטה נפרדת בגין כל תקופת זכאות, ואולם נימוקי דחיית ההשגה נערכו בנספח אחד שנשלח לעוררת בנוגע לכל תקופות הזכאות. בכותרת הנספח צוינו תקופות הזכאות שאליהן מתייחסת ההחלטה, ובכללן צוינה תקופת הזכאות מאי-יוני 2020 – ואולם המשיבה הסבירה בתגובה מטעמה כי מדובר בטעות וכי בתקופה זו לא הוגשה השגה כלל.
4. העוררת הגישה עררים בגין כל תקופות הזכאות שנדונו בשלב ההשגה (ערר 1111-23, ערר 1112-23, ערר 1113-23, ערר 1114-23, ערר 1117-23). עררים אלו מתבררים בנפרד בהליך המקובל. לצד זאת, ביקשה העוררת לדון בשלב הערר גם בתקופת הזכאות מאי-יוני 2020. העוררת התבקשה על ידי מזכירות הוועדה לצרף לתיק הערר את ההחלטה בהשגה, אך צירפה את ההחלטה שהתקבלה בנוגע ליתר התקופות, ולא צירפה החלטה בהשגה המתייחסת בבירור לתקופת הזכאות מאי-יוני 2020.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

5. המשיבה הביעה התנגדות לצירוף של הערר הנדון ליתר העררים של העוררת, וציינה כי ההשגה הוגשה רק לאחרונה, בחלוף למעלה משנה וחצי ממועד החלטה, והיא טרם הוכרעה על ידי המשיבה. העוררת מנגד ציינה כי אי הגשת ההשגה נבעה מטעות טכנית, וציינה כי ההשגה הייתה זהה ליתר ההשגות שהוגשו למשיבה במועד. העוררת הזכירה את האישור שניתן להגשת השגות באיחור, עד לתאריך 28.2.2023, וביקשה מהוועדה לכלול תקופה זו בין יתר תיקי העוררת גם מהטעם הזה.
6. ועדת הערר היא בית דין מינהלי היונק את סמכותו מכוח חוק התוכנית הכלכלית. סעיף 20 לחוק מגדיר את הליכי ההשגה והערר, וקובע כי ניתן לערור לוועדת הערר "על החלטה בהשגה". במקרים שבהם לא הוגשה השגה – ועדת הערר לא קנתה סמכות לדון. לפיכך, אין מנוס ממחיקת הערר בשלב זה.
7. להחלטה זו משמעות טכנית בלבד – איננו נדרשים לטענות הצדדים בנוגע לאיחור בהגשת השגה ואיננו מכריעים בהן, מן הטעם הפשוט שאיננו מוסמכים לעשות כן. לאחר שתקבל החלטה בהשגה (או בחלוף המועד החוקי למתן החלטה בהשגה, ככל שזו לא תתקבל במועד) – ניתן יהיה לפנות לוועדת הערר בשנית בנוגע לתקופת זכאות זו.
8. החלטה זו עוסקת בפן הפרוצדורלי הפורמלי בלבד, בנוגע לתקופת הזכאות מאי-יוני 2020. טענות הצדדים ביתר תקופות הזכאות הן ככל הנראה זהות לחלוטין, ואולם לגבי תקופה זו נדרשת המשיבה להחליט גם האם היא סבורה שהאיחור בהשגה – שלטענת העוררת נבע מהשמטה ונעשה בטעות – מהווה שיקול נוסף. נעיר בשולי הדברים כי מדובר באיחור ניכר, ואולם משך האיחור נגזר ממילא מהאיחור שחל בקבלת החלטה על ידי המשיבה.
9. מובן כי ככל שהצדדים יגיעו לידי פשרה במסגרת העררים התלויים ועומדים, ניתן יהיה לכלול בה גם את תקופת הזכאות הנדונה ולייתר את הליך ההשגה. כמו כן, אף שלרשות המשיבה עומדים 120 ימים למתן החלטה בהשגה כפי שנקבע בחוק, טוב תעשה המשיבה אם תחיש את הטיפול בהשגה, כך שבמידת הצורך, ניתן יהיה למצות את הדיון בעניינה של העוררת מבלי להזדקק להליכים נוספים.
10. כאמור לעיל, בהיעדר סמכות לוועדה, הערר יימחק ללא צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, א' אדר תשפ"ג, 22/02/2023, בהעדר הצדדים.

1182-23

צבי פרלמוטר, רו"ח

נציג ציבור

ערן עסיס, עו"ד

יו"ר הוועדה